

[Erling Dinesen.]

om et indgreb i en konfliktsituation, som betyder, at en lovligt varslet arbejdsstandsning forbydes — efter nogle dages forløb, forstår jeg. Det sker til trods for, at statsministeren den ene gang efter den anden højtideligt har lovet, at arbejdsmarkedets parter selv måtte løse deres problemer.

Parterne på arbejdsmarkedet, og det gælder også landbrugsområdet, havde altså god grund til at regne med, at der ikke ville blive grebet ind. Jeg skal da gerne medgive, at der er helt særlige problemer i denne sag — problemer, som regeringen altså ikke har været i stand til at løse; derfor får vi dette voldgiftsforslag, som jeg straks vil understrege at vi må vende os imod. Der har, så vidt jeg kan skønne, været tale om en helt urimelig sammenkædning af overenskomstforhandlinger og problemer, der overhovedet ikke har noget med overenskomsterne at gøre. LO har været i den situation, at man har måttet væbne sig med en næsten englelig tålmodighed, mens landbrugets arbejdsgivere forsøgte at presse på mange millioner ud af regeringen som overhovedet muligt. Det er ganske urimelige forhandlingsvilkår, LO har haft, og jeg tror i øvrigt ikke, de blev bedre af, at landbrugsministeren på et tidspunkt blandede sig og gav gode råd til forligsmanden om tidspunktet for et mæglingforslags fremsættelse.

Vi står nu i den situation, at til trods for, at regeringen, så vidt jeg forstår, har tilbudt at betale, hvad et mæglingforslag, som bygger på forligsmandens skitse, vil koste, siger landbrugets arbejdsgivere nej, fordi man vil presse regeringen for yderligere 300-400 mill. kr., som altså ikke har noget med overenskomsterne at gøre. Her er i realiteten ikke tale om en normal arbejdskonflikt, men vel i højere grad om en konflikt mellem regeringen og hr. Anders Andersen eller en konflikt mellem regeringen og Landbrugsrådet og andre landbrugs-kredse — det er vel sådan, situationen er. Det er egentlig en ganske fantastisk forhandlingssituation, som regeringen nu åbenbart med forslaget vil belønne landbruget for ved at skåne det for den konflikt, man selv har lagt op til. Eller måske er det

sådan, at landbrugets arbejdsgivere har ment, at de risikofrit kunne sige nej til hvad som helst. Det er lidt svært at blive helt klar over det.

Der er ingen tvivl om, at befolkningen vil undre sig — måske ikke over, at konflikten skal stoppes, men at det først skal ske om en 8 dages tid. Det, regeringen har bedt om og fået opfyldt, er ønsket om en afvigelse fra fristerne ved første behandling. Det kunne egentlig være rart at vide, hvad der er den dybere årsag til dette spil, at konflikten, som man altså vil stoppe, skal træde i kraft og så stoppes om en 8 dages tid. Der er nogle, der stiller sig selv det spørgsmål, om der alligevel er tale om en straffeforanstaltning over for landbruget fra statsministerens eller fra regeringens side — en straffeforanstaltning, som altså også vil koste samfundet og arbejderne en hel del millioner. Det er et ganske mærkeligt spil, synes jeg, som her foregår, og jeg tror som sagt, at det er noget, som i høj grad vil undre befolkningen ud over landet.

Men det ændrer ikke noget ved den kendsgerning, at vi nu er nået frem til efter min mening helt uholdbare tilstande på dette område. Det er ganske urimeligt, om de metoder, som er anvendt i denne sag, skal føre til, at vi her i folketinget skal tvinges til at blande os i overenskomstforholdene. Jeg synes, det er meget beklageligt, at regeringen ikke har været i stand til at forhandle på en sådan måde, at landbrugets problemer — og ingen lægger jo skjul på, at der vitterlig er problemer — er blevet klaret på en fornuftig måde. Det kan naturligvis skyldes, at landbrugets folk ikke har været særlig forhandlingsvillige, og det kender jeg personlig lidt til. Men det kan også skyldes, at regeringen ikke har været dygtig nok, at regeringen måske ikke har været forudseende nok, at den ikke har haft tilstrækkelig autoritet.

Det er først og fremmest regeringens ansvar, når vi står i den situation, vi står i her i dag. Vi har nogle gange i de sidste 14 måneder diskuteret landbrugsproblemer her i folketinget; der har ikke manglet opfordringer til regeringen om at fremkomme med forslag til en langsigtet landbrugspolitik, men den har vi ikke hørt noget som helst om, til trods for at regeringen meget vel